

Кадри вирішують усе.
Сталін

Робота з кадрами в Українському інституті експериментальної медицини.

Доц. Б. М. Лядський.

Український інститут експериментальної медицини, як відомо, існує тільки другий рік і не мав ще досить часу, щоб широко розгорнути свої можливості й поставити на досить велику височину справу підготовки кадрів. УІЕМ ще не остаточно вийшов із організаційного періоду.

Але ми вже немало зробили, щоб використати можливості інституту для підготовки та вирощування молодих пролетарських наукових кадрів досить високої кваліфікації і для систематичного підвищення кваліфікації наявних наукових працівників молодшого та старшого покоління.

Відповідно до свого профіля, УІЕМ готує переважно спеціалістів теоретичної та експериментальної медицини. У цій галузі потреба наукових кадрів і викладачів для науково-дослідних та кадрових медичних інститутів республіки дуже велика.

Деякі кафедри та посади лишаються ще незайнятими, або ж на них протягом цілих років працюють кадри недостатньої кваліфікації.

В УІЕМ'ї виховується тепер 60 аспірантів. За спеціальностями вони розподіляються так:

У галузі патофізіології	8
" " нормальної фізіології	4
" " нормальної анатомії	1
" " патоморфології	1
" " мікроморфології	1
" " біофізики	7
" " фармакології	4
" " фізичної хемії	3
" " органічної хемії	3
" " психофізіології та дефектології дитинства	6
" " хірургії	4
" " терапії	2
" " мікробіології	4
" " експериментальної гігієни	1
" " механіки розвитку	1
" " біохемії	6

Отже, як бачимо, інститут готує патофізіологів, біохеміків, морфологів, патоморфологів, фармакологів і токсикологів, мікробіологів, гігієністів та інших, а також групу хірургів і терапевтів.

Фізіономія УІЕМ'у, його завдання, наукова тематика та його характер, як інституту комплексного та синтетичного, визначають певною мірою і підготовку аспірантів, бо вони виховуються на відповідно побудованій науковій роботі УІЕМ'у. Експериментальний метод посідає дуже значне місце і в клінічних відділах УІЕМ'у — приміром, у відділі експериментальної хірургії, очолюваному проф. О. В. Мельниковим.

Потреба застосування в експериментальній медицині методів і досягнень сучасного природознавства, і насамперед фізики, і цілковитий брак наукових працівників такого профіля дали привід УІЕМ'ові організувати у себе аспірантуру незвичайного типу.

У відділі біофізики (під керівництвом проф. А. А. Слуцкіна) проходять аспірантуру 4 фізики й 3 лікарі за певним планом; ціль — підготувати в кожній із цих двох груп спеціалістів для роботи над тими проблемами, де потрібне сполучення сучасної фізики та експериментальної медицини.

За таким же принципом побудовано аспірантуру у відділах фізичної хемії (проф. Т. В. Асс та А. Н. Щукарев) та органічної хемії (проф. Г. Л. Ейнгорн).

Потреба забезпечити відділ психофізіології дитинства та дефектології (Інститут сліпо-глухонімік) науковими працівниками дала привід організувати при ньому відповідну аспірантуру.

У стадії організації — аспірантура в галузі порівняльної фізіології (заслуж. проф. М. Ф. Білоусов) та фізіології ростучого організму.

Наявність у нашому інституті висококваліфікованих учених (акад. О. О. Богомолець, акад. В. П. Воробйов, акад. О. В. Мельников-Разведенков, заслужені діячі науки проф. В. М. Шамов, проф. В. П. Протопопов та проф. І. І. Файншмідт, проф. Мельников та інш.), тематика, характер та розмах науково-дослідної роботи інституту створюють відповідні умови для того, щоб поставити справу підготовки молодих радянських наукових працівників на належну височину.

Ми уважно і свідомі своєї відповідальності поставилися до добору аспірантів, а проте, нам поки що не вдалося достатньою мірою забезпечити потрібний нам склад аспірантів, зокрема ми недостатньо готуємо нові українські кадри.

Серед аспірантів старого набору, що перейшли до УІЕМ'у із колишнього інституту ім. Мечникова, маємо (в процентах):

Членів КП(б)У	8,5
Членів ЛКСМУ	17
Українців	32
Робітників	11
Селян (вихідців із середніків і бідняків)	18

Склад аспірантів набору 1935 року трохи кращий:

Членів КП(б)У	11
Членів ЛКСМУ	22
Українців	44
Робітників	11
Селян (вихідців із середніків і бідняків)	33

Як відомо, 1935 року при наборі аспірантів були певні труднощі: труднощі із забезпеченням у деяких випадках аспірантів житлом, чималі перешкоди щодо зможи добитися відпустки з периферії або з практичних закладів прийнятих до аспірантури молодих лікарів тощо.

За одне з найважливіших своїх завдань УІЕМ вважає досягти такого складу молодих наукових працівників, насамперед аспірантів, який

забезпечив би створення цілком нашої, власної — із надр робітничого класу та колгоспників — інтелігенції.

Питання про методику підготовки кадрів ми розглядатимемо найближчим часом. Вважаємо, що в основному роботу з аспірантами в УІЕМ'ї поставлено задовільно. До послуг аспірантів, приміром, солідна швидко ростуча бібліотека, що має достатню кількість новітньої, в тому числі іноземної, літератури.

У галузі теоретичної та експериментальної медицини успішно працюють 60 аспірантів; із них чимала частина достатньою мірою виявила себе як наукові працівники, вони мають уже друковані праці; частина з них (13) виступала доповідниками на конференціях молодих учених у Харкові та Києві, а інші готуються до української конференції молодих учених. Чимала група аспірантів була премійована Народним комісаріатом охорони здоров'я.

Даний етап соціалістичного будівництва вимагає чимало висококваліфікованих спеціалістів. Постанова уряду УСРР про вчені ступені стимулює наукових працівників до підвищення своєї наукової кваліфікації. Деякі молоді учні (проф. Утевський, проф. Фердман, проф. Шліфер) оборонили в УІЕМ'ї дисертації на ступінь доктора медичних та біологічних наук, інші закінчують та оформлюють свої дисертаційні роботи.

Щоб створити найціннішим молодим науковим медичним працівникам науково-дослідних інститутів України найбільш сприятливі умови для підготовки та оборони дисертаційних робіт, УІЕМ організував — вперше в СРСР — деякою мірою незвичайний тип підготовки шляхом виділення докторантських стипендій. Старанно добраній групі молодих учених, звільнені від будь-яких сполучень (дозволяється тільки невелика навантажа педагогічною роботою), даємо стипендію в 500 крб. на місяць та крім того досить засобів для наукової роботи; їм також забезпечується наукове відрядження в межах СРСР. 11 стипендіатів-докторантів працюють в УІЕМ'ї під керівництвом акад. М. Д. Стражеска, заслуж. діячів науки — проф. В. П. Протопопова, проф. І. І. Файншміда, проф. В. М. Шамова, проф. О. В. Мельникова та інш.

Крім того, в УІЕМ'ї працюють над дисертаціями лікарі інших наукових закладів і навіть інших республік (Грузії та інш.).

Для молодих наукових працівників УІЕМ'у організовано чотири групи для вивчення іноземних мов, читаються лекції з провідних проблем генетики (проф. Лукін), фізики тощо.

Піклування про кадри всіх кваліфікацій та спеціальностей і радянський порядок, який дає необмежені можливості працівникам нижчих кваліфікацій набути кваліфікації вищої, покладають на нас обов'язок вжити певних щодо цього заходів.

В УІЕМ'ї працюють курси для підготовки та підвищення кваліфікації препараторів. На черзі — відкриття курсів підвищення кваліфікації лаборантів.

Ми не можемо окремо спинятися на роботі старшого покоління вчених із своїми асистентами та учнями у відділах та лабораторіях інституту, на конференціях по відділах, секторах, на загальноінститутських конференціях тощо.

Обов'язки, покладені на УІЕМ партією та урядом, місце УІЕМ'у в системі наукових закладів республіки та засоби нашого інституту владно вимагають від нас ще більшої та ще глибшої роботи в справі підготовки наукових кадрів.

Українська конференція молодих учених, що вілбудеться у 1936 році, на якій виступлять з доповідями молоді учні УІЕМ'у, має показати, як ми виконуємо наші обов'язки в справі підготовки наукових кадрів.

Гадаємо, що за короткий час існування УІЕМ'у ми провели чималу роботу, але це — лише незначна частина того, що ми повинні й можемо щодо цього зробити. Ніяка країна в світі не має таких можливостей для виховання та росту наукових кадрів, як наш Союз Соціалістичних Радянських Республік. Ніде в світі за них так не дбають, як у нашій країні диктатури пролетаріату: Український інститут експериментальної медицини повинен домагатися і домагатиметься права рапортувати вождю трудящих цілого світу товаришу Сталіну про велику та зразкову роботу в справі підготовки наукових медичних кадрів для нашої великої й прекрасної соціалістичної батьківщини.

Обрано на члена координаційного комітету Української академії наук
окремий Ф. А. Міністр освіти та науки УРСР
проф. М. І. Ситенка часто відвідує до праці різних медичних
інститутів та на ХХIII всесоюзному з'їзді зброяніх робітників
звернувши увагу на функціонування УІЕМ'ї.

З ініціативи М. І. Ситенка створено «з'єднання» в СРСР журнал «Ор-
ганізація та трансмістика», і Михайло Іванович — його певний відпові-
дальний редактор.

К 4789

1748783/1

Экспериментальная Медицина

Иностранний журнал

№ 1

Сивень
Janvier
1936

La médecine
expérimentale

Державмедвидав